

dre, at selv om det er muligt at paavise Sovevogne i Udlandet af en mindre Type, saa ere vi ved de internationale Bestemmelser bundne til ogsaa at modtage de bredere Vogne, og derfor har det været nødvendigt at foretage de Ændringer paa Færgeren, som det ærede Medlem ankede over.

Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) har omtalt Herning—Give Banen og ment, at den burde være et naturligt Led i vort Banesystem, efter at Holstebro—Herning Banen er bleven anlagt. Det ærede Medlem tilføjede selv, at han gik ud fra, at Ministeren vilde svare, at dette er et af de Spørgsmaal, som maa være Genstand for Behandling i den om ny Baneanlæg nedsatte Kommission, og det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at andet kan jeg i Ojeblikket om den Sag ikke udtale. Naar Kommissionsberetningen kommer til at foreligge, er det vel sandsynligt, at denne Banelinie og adskillige andre ville komme paa Tapetet.

Endelig har det ærede Medlem for Københavns 3die Valgekreds (Alfred Christensen) henvendt et Spørgsmaal til Ministeren for offentlige Arbejder angaaende nogle under Postvæsenet ansatte kvindelige Assistentter eller Skrivere. Men det ærede Medlem vil erindre, at Postvæsenet henhører under Indenrigsministeren, ikke under Ministeren for offentlige Arbejder.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgekreds): Jeg vil udtale min Tak til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgekreds, (P. T. Nielsen), fordi han har rejst Spørgsmaalet om en Planteavlsstation i Jylland og ogsaa til andre ærede Medlemmer, der have sluttet sig dertil. Havde de ikke gjort det, vilde jeg have talt nærmere om denne Sag. Jeg har dog Lyst til at sige et Par Ord til den ærede Landbrugsministers Svar til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgekreds (P. T. Nielsen). Den ærede Minister gjorde gældende, at det hastede ikke saa meget med at faa en saadan vest- eller midtjydsk Planteavlsstation, og at man først maatte se, om de bestaaende Stationer ere i Stand til at løfte Opgaven. Det tror jeg er et Fejlsyn af den ærede Landbrugsminister —, idet de Opgaver, der skulle løftes ved den ny Planteavlsstation i Jylland, ikke kunne løftes ved en Planteavlsstation paa Fyn. Jeg tror, at naar man skal tale om virkelig Trang maa man erkende, at Opgaven paa Fyn, langt bedre kunde løses af den bestaaende Station,

end at en ny Station paa Fyn eller den bestaaende Station paa Fyn kunde løse Opgaven i Vestjylland. Det er jo ikke alene, som det blev sagt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgekreds, Jordbundsforholdene — det, han kaldte Sandmarker — men det er særlig de klimatiske Forhold, der gøre, at der er Trang til en Station i Vestjylland. Jeg vil henstille til Landbrugsministeren, hvis gode Villie jeg ikke nærer den mindste Tvivl om — jeg tror kun, at hans Kendskab til Forholdene er mindre, end ønskeligt kunde være — saa indtrængende, jeg kan, at hvis ikke den jydsk Station kan komme med i Aar, hvad jeg tror vilde være rigtigt, den saa dog kan blive saaledes forberedt, at den kan følge i næste Session, saa at Resultaterne — som det blev omtalt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgekreds — kunde komme til at gaa jævnsides med Resultaterne fra Fyn. Dermed være Sagen anbefalet for mit Vedkommende.

Hørdum: De Bemærkninger, jeg har tænkt mig at ville fremføre i Dag, ville hovedsagelig blive henvendte til den ærede Krigsminister. Det høje Ting vil erindre, at jeg henstillede til ham at komme nogle Lodsejere paa Amager i Møde. Disser Fordringer gik ud paa Erstatning for Tidsspilde og Tab ved Aflysning paa deres Lodder under visse Skydninger paa Artilleriets Skydebaner paa Amager Fælled. Ministerens Svar er desværre ikke tilfredsstillende for Lodsejerne, idet han mener, at der er saa gammel Hævd paa disse Aflysninger, at Tilstanden nu maa betragtes som lovordnet, med andre Ord, at Lodsejerne intet Krav have paa Erstatning af den ene Grund, at de i saa mange Aar have fundet sig i disse Aflysninger. Det kan godt være, at det er en Retspraksis, man maa følge, at naar man længe har fundet sig i en Uret, skal man blive ved med at finde sig i denne Uret. Men det forekommer mig ikke desto mindre urimeligt, at fordi de først paa et senere Stadium protestere mod den Behandling, der bliver dem til Del, og hvorved de tabe ikke alene Tid men ogsaa Penge, skal Tilstanden betragtes som indført ved Lov. Jeg henstiller til den ærede Minister at ordne Sagen i Mindelighed. Den ærede Minister siger, at han ikke erkender, at de have noget gyldigt Krav. Men jeg mener dog, at han i Virkeligheden har erkendt dette, idet han har indledet Underhandlinger med disse Folk om Erstatning.